

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21 листопада 2025 року*

DOI: <https://doi.org/10.24195/MIE2025>

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнешук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач лабораторії якості освіти Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку, к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №8, від 25 грудня 2025 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21 листопада 2025 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 145 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

© Університет Ушинського, 2025

of students of physicians, that will be able to decide a task in the different spheres of practical professional activity.

Key words: method of projects, stages of project, criteria of estimation.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Вікторія Хромець, Україна

Актуальність організації та вдосконалення психологічної служби у закладах вищої освіти (ЗВО) України зумовлена складними викликами та потребами студентської молоді у психологічній підтримці [1, с. 15]. Повномасштабна військова агресія, економічна нестабільність, стресогенні умови життя суттєво впливають на ментальне здоров'я осіб, які здобувають вищу освіту. За даними останніх досліджень, 33,5 % студентів мають ознаки тривожності, 28,2 % – депресивні стани [2, с. 1]. Це потребує комплексного, системного підходу до організації психологічної служби в ЗВО та посилення ролі психологічного супроводу в освітньому процесі.

Мета статті полягає у розгляді основних аспектів організації та розвитку психологічної служби у ЗВО України у контексті сучасних вимог та викликів часу.

Психологічна служба у ЗВО – це структурний підрозділ, який здійснює психолого-педагогічний супровід освітнього процесу та забезпечує психічне здоров'я всіх учасників освітнього процесу [3, с. 57]. Метою діяльності психологічної служби є сприяння створенню умов для соціального та інтелектуального розвитку здобувачів вищої освіти, охорони їх психічного здоров'я, надання психологічної та соціально-педагогічної підтримки всім учасникам освітнього процесу [1, с. 20].

Основу діяльності психологічної служби складають ключові принципи: науковість та цілісність; професійна компетентність та відповідальність; індивідуальний підхід; доступність психологічних послуг; міждисциплінарність; комплексність та системність; людиноцентризм та партнерство; конфіденційність [4, с. 41-42]. Ці принципи визначають напрямок роботи фахівців та забезпечують якість надання психологічної допомоги.

Психологічна служба ЗВО має чітку структуру та підпорядковується проректору з навчально-виховної роботи. До складу служби входять практичні психологи, соціальні педагоги, які надають спеціалізовану допомогу [5, с. 78]. Середня забезпеченість закладів освіти працівниками психологічної служби у 2024/2025 навчальному році становила 74 % від необхідної кількості [6, с. 15].

Основні функції психологічної служби у ЗВО включають: психодіагностику; психологічне консультування; профілактичну роботу; психологічну корекцію; просвітницьку діяльність; організаційно-методичну роботу [1, с. 25-26]. Діагностична робота передбачає виявлення індивідуальних

особливостей, міжособистісних стосунків, інтелектуальних здібностей студентів та моніторинг їх психоемоційного стану [3, с. 62].

Психологічна служба здійснює роботу за такими основними напрямками: психологічний супровід адаптації студентів до умов освітнього процесу; моніторинг актуальних соціально-психологічних проблем; розвиток творчого та інтелектуального потенціалу студентів; кризове консультування; психосоціальна підтримка учасників освітнього процесу [1, с. 27-28].

Формами роботи психологічної служби є: індивідуальне консультування; групові тренінги та семінари; психолого-педагогічні конференції; інформаційні зустрічі; групові консультації; психокорекційні програми [3, с. 71]. Індивідуальні консультації спрямовані на вирішення особистих психологічних проблем студентів, пов'язаних з навчанням, міжособистісними стосунками, професійним самовизначенням.

Сучасна психологічна служба у ЗВО України стикається з чисельними викликами. Перший виклик – значне зростання психічного напруження та стресу серед студентської молоді унаслідок воєнного стану [2, с. 4]. Війна суттєво активізувала розвиток та роль психологічної служби у системі освіти, зокрема в напрямі кризового консультування, першої психологічної допомоги та психосоціальної підтримки.

Другий виклик – недостатня матеріальна та кадрова забезпеченість психологічних служб у низці ЗВО. За даними дослідження, значне скорочення фахівців психологічної служби сталося у регіонах, безпосередньо наслідком військових дій [6, с. 16]. Недостатня фінансова підтримка ускладнює реалізацію повнофункціональної діяльності служби.

Третій виклик – необхідність розширення функціональної ролі психологічної служби у сфері психічного здоров'я. Потребується посилення роботи з дітьми внутрішньо переміщених осіб, студентами з травматичним досвідом, членами сімей ветеранів, а також підтримка педагогічного колективу [6, с. 18].

Для ефективної організації психологічної служби у ЗВО необхідно здійснити низку заходів. По-перше, потрібно забезпечити належне фінансування та кадрове укомплектування психологічних служб у всіх ЗВО [7, с. 45]. По-друге, необхідно запровадити та удосконалити нормативно-правову базу діяльності психологічних служб, з урахуванням сучасних вимог та міжнародних стандартів [6, с. 20]. По-третє, слід розвивати цифрові сервіси та електронний документообіг у діяльності психологічної служби [6, с. 19]. По-четверте, потрібно активізувати розповсюдження якісних психологічних знань, умінь та навичок серед учасників освітнього процесу через просвітницькі програми та тренінги.

Психологічна служба у ЗВО України в сучасних умовах виступає ключовим чинником збереження та зміцнення психічного здоров'я студентів, педагогічних працівників та всього освітнього середовища. Організація психологічної служби потребує комплексного підходу, який передбачає посилення матеріальної та кадрової бази, розширення функціональної ролі служби, вдосконалення нормативно-правової бази та активізацію

просвітницької діяльності. Розвиток психологічної служби у системі вищої освіти України є не лише необхідністю, але й інвестицією у ментальне здоров'я нації та розвиток її людського потенціалу [6, с. 22].

Література

1. В. Г. Панок. Організація та структура психологічної служби системи освіти. Київ: ІПППО НАПН України, 2010. 156 с.
2. М. І. Періг. Психологічний супровід учасників освітнього процесу у закладах вищої освіти. *Психологія і особистість*. 2024. № 4 (26). С. 1-15.
3. Ю. В. Машкіна. Психологічна служба закладу вищої освіти: теорія та практика. *Освітня аналітика*. 2022. № 3. С. 56-75.
4. О. М. Вакарчук. Принципи функціонування психологічної служби в сучасних умовах. *Психолог в школі*. 2023. № 2. С. 38-50.
5. В. І. Сафін. Структура психологічної служби ЗВО: досвід впровадження. *Вища освіта України*. 2023. № 4. С. 75-88.
6. А. М. Соколова. Актуальні виклики організації психологічної служби в системі освіти: методичні рекомендації на 2025-2026 н.р. Київ: ІМЗО МОНУ, 2024. 32 с.
7. Л. В. Немерцалова. Ресурсне забезпечення психологічної служби навчальних закладів. *Управління освітою*. 2022. № 5. С. 40-52.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТА ДИДАКТИЧНІ ПРИНЦИПИ ІНДИВІДУАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

Сергій Шатний, Україна
Анастасія Шатна, Україна
Дмитро Реут, Україна
Михайло Бойчура, Україна
Андрій Сидор, Україна

Індивідуалізоване навчання розглядається як сучасна освітня стратегія, що передбачає системне узгодження цілей, змісту, темпу, оцінювання та підтримки відповідно до потреб кожного здобувача освіти. На основі інтеграції положень соціокультурного підходу, навчання до майстерності, універсального дизайну й формувального оцінювання сформовано методологічну основу, яка забезпечує ефективну адаптацію освітнього процесу. Визначено принципи побудови індивідуальних траєкторій навчання, механізми зворотного зв'язку та засоби підтримання цілісності навчального середовища. Акцентовано увагу на питаннях справедливості, педагогічного навантаження й використання аналітичних даних для прийняття освітніх рішень [1, с. 1-12].

Сучасні освітні системи дедалі більше працюють із різнорідними групами здобувачів освіти, які відрізняються попередніми знаннями, культурним досвідом, мотивацією та когнітивними особливостями. Єдиний темп і стандартизовані завдання часто не враховують ці відмінності, що призводить до нереалізованого потенціалу окремих здобувачів. Індивідуалізоване навчання

Секція 3	
GARAKANIDZE Zurab <i>A new challenge for Georgia's transport and communication security</i>	46
ДАКАЛ Алла <i>Спільні й відмінні чинники публічного управління у сфері освіти України та Польщі</i>	55
РУЧКІНА Маріанна, ТАН Цінцін <i>Підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів в умовах глобальних освітніх трансформацій</i>	58
ЯКУБОВСЬКА Олена <i>Управління закладом дошкільної освіти в умовах сучасних змін</i>	61
Секція 4	
БАРАБАСЬ Дмитро <i>Культура інновацій у закладах вищої освіти</i>	64
ГОРЛІЧЕНКО Марина, ЛЮ Даньдань <i>Інноваційний розвиток закладу освіти –вимога часу</i>	67
КНЯЖЕВ Ігор <i>Технологізація педагогічної освіти: інноваційний вимір сучасного навчання</i>	68
КОВІЛІНА Вероніка <i>The role of innovative educational technologies in forming teachers' readiness for inclusive preschool education</i>	70
МАЛОФЕЄНКО Марина <i>Сучасні підходи науковців до професійного розвитку вихователів закладу дошкільної освіти</i>	74
RUSNAC Svetlana <i>Artificial intelligence in the development of university competencies: risks, opportunities and the institutional ethical framework</i>	76
RUSNAC Svetlana, MUSIENCO Natalia <i>Modular approach to curriculum design: perspectives for quality enhancement and program internationalization</i>	79
ТЕЛЕМУХА Святослав, ПИПТЮК Олександр, САБАДАШ Ростислав, ПАВЛЯК Андрій, ІВАНОЧКО Наталія, МІЩУК Віталій <i>Метод проектів в навчанні студентів медиків</i>	82
ХРОМЕЦЬ Вікторія <i>Організація психологічної служби в закладах вищої освіти України в сучасних умовах</i>	87
ШАТНИЙ Сергій, ШАТНА Анастасія, РЕУТ Дмитро, БОЙЧУРА Михайло, СИДОР Андрій <i>Методологічні основи та дидактичні принципи індивідуалізованого навчання в сучасній освіті</i>	89
ШТАЙНЕР Тетяна <i>Інтеграція інноваційних підходів у зміст дисциплін дизайнерського профілю як засіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців</i>	91
Секція 5	
БИКОВА Наталія, ТАТАРИНОВА Світлана <i>Трансформація системи захисту дітей в умовах воєнного стану в Україні</i>	95
БРЮХОВЕЦЬКА Наталя <i>Підготовка есе у системі формування мислячого здобувача та працівника-спеціаліста</i>	97
ВЕЛИЧКО Тетяна <i>Підготовка майбутніх педагогів до формування ціннісних орієнтацій у дітей старшого дошкільного та молодшого</i>	99